

Code Rood in Hengstdijk: De Landmeter Komt Aan

Inwoners van Hengstdijk, gij zei gewaarschuwd. Sluit de luiken, haal het wasgoed van de lijn en bovenal: **houd u dochters binnen, want de landmeters zijn in het land.**

Menig dorp heeft zijn eigen legendes over struikrovers, spoken of hongerige wolven, maar in Hengstdijk vreest men slechts één specifiek type man: de landmeter en zijn knecht. Zodra het iconische gele statief in de berm wordt geplant, slaat de paranoia toe. En eerlijk is eerlijk, het hiërarchische verschil tussen het duo is al van ver te herkennen aan het hoofddekseel.

De Landmeter (met de hoed): De intellectuele aanvoerder van de operatie. Hij draagt zijn brede hoed niet alleen tegen de felle zon, maar vooral als symbool van status en beschaving. Hij kijkt met een mysterieuze, verleidelijke blik door zijn theodoliet. Het gerucht gaat dat hij door zijn kijker niet alleen percelen opmeet, maar ook trefzeker het hart van de burgemeestersdochter weet te peilen. Met één zwierige zwaai van zijn hoed heeft hij al meer harten veroverd dan de gemiddelde dorpsnotaris in een heel oeuvre.

De Knecht (met de pet): Het ruwe, pragmatische brein op de grond. Gehuld in een pientere arbeiderspet is hij de man van het grove werk. Hij sjouwt met de meetbakens, slaat paaltjes in de klei alsof het niks is en knipoogt spottend naar de voorbijfietsende dorpsjeugd. Waar de baas straalt in grandeur, bezit de knecht die onweerstaanbare, noeste charme van de man die weet hoe hij een piketpaaltje recht in de grond moet heien.

Samen vormen ze een dodelijk charmant duo dat de lokale verhoudingen in Hengstdijk binnen een middag volledig op zijn kop zet. Want zeg nu zelf: wat is een romantische dorpsgenoot op de trekker vergeleken met een mysterieuze vreemdeling die met millimeterprecisie jouw hartstocht komt kadastreren?

Dames, blijf achter de gordijnen. En heren van Hengstdijk: houd uw oogappels scherp in de gaten, want voor u het weet is uw perceel én uw dochter officieel ingemeten.